

7 lutego br. Trybunał Konstytucyjny, po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem przedstawicieli PIIB, Sejmu, Ministra Inwestycji i Rozwoju oraz Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich wydał wyrok, w którym uznał zasadność wniosku PIIB z dnia 18 marca 2015 r.

Sprawa dotyczyła zbadania zgodności z Konstytucją RP przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 z późn. zm.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. poz. 1278) z Konstytucją RP oraz ustawą Prawo budowlane. Zakres wniosku został ograniczony do spraw związanych z zasadami nadawania uprawnień budowlanych.

W wyniku rozpatrzenia wniosku PIIB, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

1. Art. 16 pkt 3 ustawy Prawo budowlane w zakresie, w jakim upoważnia właściwego ministra do określenia „ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych”, oraz nie zawiera w tym zakresie wytycznych do treści rozporządzenia, jest niezgodny z art. 65 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem TK, ograniczenie uprawnień budowlanych, jako ograniczenie konstytucyjnej wolności wykonywania zawodu może nastąpić wyłącznie w ustawie – w omawianej sytuacji w ustawie Prawo budowlane, a nie w rozporządzeniu.

2. § 22 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. poz. 1278) oraz Lp. 7 i 8 załącznika nr 2, a także Lp. 5 i 6 załącznika nr 3 do tego rozporządzenia są niezgodne z art. 14 ust. 1 pkt 3 lit. c i art. 16 ustawy powołanej w punkcie 1.

Trybunał uznał, iż jak wynika z Prawa budowlanego, specjalność inżynierska kolejowa jest jedna i przepisami rozporządzenia nie można dokonać zmiany i podziału tej specjalności na dwie, tj.: inżynierską kolejową w zakresie kolejowych obiektów budowlanych oraz inżynierską kolejową w zakresie sterowania ruchem kolejowym.

3. W pozostałym zakresie, tj. w części dotyczącej zakresu ograniczeń uprawnień budowlanych w poszczególnych specjalnościach, Trybunał postanowił umorzyć postępowanie.

Powyższe jest konsekwencją stwierdzenia nieważności przepisu art. 16 pkt 3 Prawa budowlanego, który stanowił podstawę do wydania rozporządzenia wprowadzającego te ograniczenia, z Konstytucją RP. Stwierdzenie niezgodności przepisu ustawowego upoważniającego do wydania rozporządzenia oznacza utratę umowy przepisów samego

rozporządzenia, dlatego też niecelowym jest dalsze prowadzenia postępowania w tym zakresie.

Wymienione w wyroku TK przepisy Prawa budowlanego i rozporządzenia tracą moc obowiązującą z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że w tym czasie powinny zostać wydane nowe przepisy z uwzględnieniem zasad poprawnej legislacji.